



RefErdő *Áldás, békesség!*

A monorierdői reformátusok hírlevele

V. évfolyam, 3. szám

2017. május

Az Ige körül

„Ami pedig a bálványáldozati húst illeti, tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismerete: az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít. Ha valaki azt gondolja, hogy ismer valamit, az még semmit sem ismert meg úgy, ahogyan ismerni kell. De ha valaki szereti az Istent, azt már ismeri az Isten.” (1Korinthus 8,1-3)

Vallásszabadság

Vannak bibliai szabályok, parancsok, amiket nem tartunk meg. Ilyen például a vértől való tartózkodás, hiszen sokan szeretjük a véres hurkát, pedig elvileg tiltja a Szentírás (I.: ApCsel 15, 28-29). De nem tartjuk be a böjtöt sem húsvét előtt, legfeljebb jelképesnek számító egyetlen napig, nagypénteken. Mindeközben a magunk által alkotott szabályokat, vallásos előírásokat számon kérjük. Konfirmációs vizsgához kötjük gyermekeink egyházhoz csatlakozását, jóllehet, erről nem ír a Biblia.



Ha hitre jutunk, akkor a vallásos szabályok – mondom így: a Törvény – lelkiismereti problémát okozhat a számunkra. Lehet, hogy te is szembesültél már ezzel: Megtehetem-e vagy sem? Főleg, ha nem tudom kikerülni: pl. vasárnapi munkavégzés. Tudom, hogy a 4. parancsolat tiltja..., de igenis, a mindennapi élet belekényszerít olyan élethelyzetekbe, amikről tudjuk, hogy ellentétes az Ige tanításával, de nem tudsz kitérni előle. Lelkiismeretedre hivatkozva nem mész va-

sárnap dolgozni, de akkor nagy valószínűséggel hétfőn sem kell már. És vannak, akiknél a katolikus templomban tartott istentiszteleten való részvétel jelent lelkiismereti gondot és ezért nem jönnek el közénk!

Így volt ez az ókori Korinthusban is. Ma elképzelhetetlen az a konkrét helyzet, de a keresztyén gyülekezet egy olyan városban jött létre, ahol általános életforma volt a bálványkultuszban való részvétel. A hétköznapokat is átjárta. Mindenki bejárt a bálványtemplomba, áldozatot mutattak be. Az áldozati hús kis részét elégették az oltáron; a maradékot két részre osztották: a bálványpapoknak, ill. az áldozatot bemutató polgárnak, aki ebből családi vendégséget, lakomát rendezett. A maradék húst eladták a piacon. Tehát, aki vendégségbe ment vagy a piacon vásárolt, biztos, hogy csak ilyen húshoz juthatott. Nem lehetett kikerülni a bálványáldozati hússal érintkezést. A válás és az „élelmiszeripar” összefonódott. Ez a fiatal keresztyén gyülekezet számára iszonyatos lelkiismereti kérdést vetett föl: vagy beszennyezi magát ezzel a hússal, vagy elszigetelődik a társadalomtól, még a rokonaitól is, akik nem tértek keresztyén hitre. Ezért kéri az apostoltól levélben az útmutatást.

Pál apostol saját példáján mutat rá, hogy Krisztusban szabadok vagyunk minden vallásos kényszer alól. Mert van ismeretünk: tudjuk, hogy „Nincs más Isten” - ahogyan egy ifis énekünkben énekeljük, mégpedig csakis az, aki Fiát áldozta értünk a kereszten. Nincs más út, igazság és élet, csakis Ő! A keresztyén ember élete fölött nincs hatalma semmilyen bálványnak (más istennek, ami nem is létezik), de a Törvénynek sem (és itt nem a polgári törvényről beszélek, hanem amely vallásos előírásokat támaszt velünk szemben).

Pál szabad ember volt arra, hogy egyen a bálványáldozati húsból, de szabad volt a Törvénytől is. Éppen így mi is szabadok vagyunk Krisztusban arra, hogy bemenjünk egy katolikus templomba, mert tudjuk, hogy nem léteznek bálványok, amikhez kötődnek képek vagy szobrok. Csak Isten létezik, aki itt van köztünk, mert nincs helyhez, templomhoz kötve. És ugyanúgy találkozhatsz Vele egy katolikus templomban, ahogyan egy reformátusban.

Éppen így nem kell lelkiismereti gondodnak lenni, ha vasárnap munkát végzel, mert muszáj. Isten kegyelme sokkal, de sokkal nagyobb annál, mint-hogy törvényhez, vallásos követelményhez kösse az üdvösséget. Az utolsó ítéletkor az Úr Jézus nem fogja megkérdezni, hogy hány vasárnap dolgoztál, vagy, hogy református templomon kívül bementél-e máshová is.

Keresztyénnek lenni, egy gyülekezetbe tartozni kétség kívül ismeretet is jelent erről az Istenről. Kell a teológia, az ismeret, ami által lehet csatlakozni,

ezért szükséges a konfirmáció. De ismeret kell a szolgálathoz, a presbiter-séghez is, ezért tartunk képzéseket. Az ismerettel önmagában azonban csak benyomást tudunk tenni másokra.

Keresztyén létünknek van egy, az ismerettől sokkal fontosabb lényegi eleme, ez pedig a szeretet. Fontos tudni, hogy nem az ismeret építi az egyházat, és az Ige ezzel kezdi: „az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.” Az ismeretünket a szeretet kell, hogy irányítsa, alkalmazza. Hisszük és valljuk, hogy szabadok vagyunk Krisztus által. De nem ez irányítja a viselkedésemet, hanem az, hogy azzal másokat közelebb tudok-e vinni Krisztushoz. Épülésére van-e másoknak a viselkedésem? Nem botránkoztatom-e meg? És ez az, amit Urunk számon kér majd az utolsó ítéletkor: hogy hogyan viszonyultunk másokhoz? Enni adtunk-e az éhezőknek? Megitattuk-e a szomjazót? Meglátogattuk-e a foglyokat? Felruháztuk-e a nélkülözőt? Befogadtuk-e a jövevényt? Közelebb került-e általunk Krisztushoz bárki is? Nem kegyességi előírásoknak kell tehát megfelelnünk.

De amikor másokat Krisztushoz akarok vezetni, akkor kikerülhetetlenül egy vallásos közösségbe vezetem be, ahol szabályok, ismeretek vannak. És a hitben az elején járónak kell, hogy megélje ennek a terhét is, ahogy én magam is. Megtérésem után azt hittem, most már nem hallgathatok akármilyen zenét; nem öltözhetek akárhogyan; vasárnap, ha fene fenét eszik is, templomban kell lennem és nem szabad dolgoznom; és nem mentem be katólikus templomba.

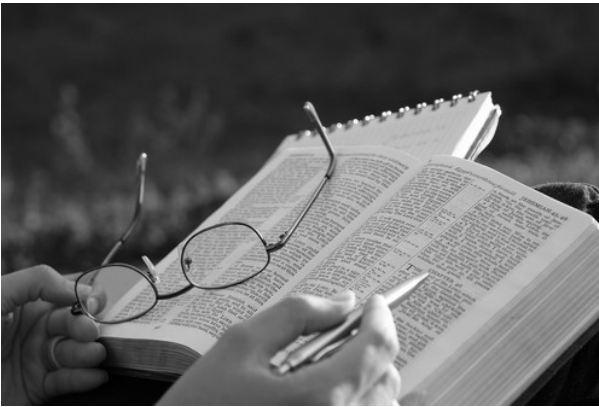
Ezeket át kell élni, hogy értékelni tudjuk a Krisztusban adatott szabadságunkat. Át kell élnie mindenkinek a vallásos megkötöttség kínszenvedését, hogy később majd örülhessen a szabadságnak. Mondhatjuk azt is, hogy a vallás célja a vallás nélküliség. A vallás az igazi krisztusi szabadság Ószövetsége. Valláson keresztül lépünk közel Krisztushoz, s amikor megtaláljuk Őt, akkor felülemelkedünk a valláson. Jézusnak e tanítása vezetett a kereszthez. Arról tanított, hogy nem az ember van a szombatért, hanem fordítva. Vallásos felüli tanításáért vádolták azzal, hogy a Szent Hely ellen beszél.

A misszió az, hogy ne elszigetelődjünk másoktól, hanem úgy viselkedjünk, hogy másokat idevonzunk. S éljük meg minél többen annak a valóságát, hogy bár Isten Törvénye és a vallás elhordozhatatlan terhet jelentene számunkra, Krisztus éppen ez alól szabadít fel. Mert Ő nem vallásossá akar tenni téged, hanem megváltottá. A konfirmációnak is ez a célja, és ehhez a Megváltó Úrhoz akar közelebb vezetni. Segítse Isten ifjainkat, hogy meg is találhassák Őt!

Lénárt Tibor

„Vedd és olvasd!”

Isten Szentlelkének munkája által megtanít arra minket, hogy teljes szívünkkel elfogadjuk azt az ígét, amit olvasunk vagy hallunk egy-egy alkalommal adódóan. De ahhoz, hogy megértsük és elfogadjuk, amit Isten üzeni akar igéjén keresztül, naponta olvasnunk kell az Írásokat, hogy rátaláljunk Jézusról szóló bizonyosságára és megértsük általa az életünkre nézve, hogy mi is az, amit Jézus másképp csinálna, mint amit mi szeretnénk cselekedni. Attól, hogy olvassuk naponta az írásokat, az önmagában még nem az örök élet! Meg kell ismernünk Istent! Szentlelke által elvégzi szívünkben, hogy vágyakozzunk az élő Isten iránt. Istennel összhangba kell kerülünk az Ő szent Igéje által.



Amikor kezünkbe vesszük a Bibliát, legelőször Mózes első könyvét olvashatjuk. Ebben a könyvben benne van mindannak a kezdete, amiről a Szentírás később beszél. A Biblia egy iránytű, amely az életünket végigkísérheti a helyes irányba, de csak ha a hitünk és szívünk meg akarja találni ezt a helyes irányt. Bizonyára vannak olyan részek is a Bibliában

amit első olvasásra nem értünk és gyorsan továbblapozunk azt mondva vagy gondolva önmagunkban, hogy ez nem rám vonatkozik, ezt én úgysem értem. És elkezdünk lapozni olyan ígét keresve, ami tetszik az életemre nézve és öröm tölt el, önmagunkban felkiáltva, hogy „Na végre ez már értem! Ez az ami kell nekem!” De éppen ezért kell kutatnunk és elmélnedünk az Írásokban, hogy megérthessük Isten üzenetét azokon az ígéken keresztül is, amik első olvasásra érthetetlenek számunkra. Olyankor önmagunkban elcsendesedve imádságunkkal megszólíthatjuk Urunkat, hogy „Szólj, Uram, szeretném megérteni üzeneted, hogy mit szeretnél, hogy cselekedjem!” Hitünkkel, szívünkkel meg fogjuk találni Isten válaszát azokban az ígékben is, amit pillanatnyilag nem értünk.

Isten adjon indíttatást szívünkbe, hogy legyen egy Biblia az otthonunkban, amit nem a polcon hagyunk, hogy a por lepje el, hanem iránytűként szolgáljon életünkben, amelyben megtalálhatjuk a helyes utat. De utunk során ne feledjük: Jézus az Út, az Igazság és az élet! (János 14,6)

Gáspár József

Füle Lajos: Mint élő kövek

(1Péter 2,1-5)

*A templom épül, nőnek a falak,
már szerkezetkész, már tető alatt,*

Építi ifjú, építi öreg ...

- De épülnek-e mint élő kövek,

lelki házzá, kik eljárnak ide?

Vajon az Igét is szeretik- e?

A lelken át fény s árnyék suhan ...

Szent papsággá tedd népedet, URAM!

Templomot építünk

Szeretnék tájékoztatást adni minden Kedves Testvérünknek református templomunk építésének jelenlegi állásáról. Lassan az első szakasz befejezéséhez közeledünk, ami azt jelenti, hogy a nyár folyamán elkészül a 85 fő befogadására alkalmas gyülekezeti ház és a parókia (lelkészlakás). A templom épületéből egyelőre a torony készül el kb. 80%-os szintig, valamint a temp-



lom épületének alapja (ez már készen is van). Amint a használatba vételi engedélyt megkapjuk, istentiszteleteink átkerülnek a gyülekezeti házba vasárnap délelőtt 11 órára. Reméljük, erre a nyár végén sor kerülhet.

A félreértések elkerülése végett itt szeretnék tájékoztatást adni arról is, hogy – a szóbeszéddel ellentétben – nem az Önkormányzat építi a templomot. A községben sokan értetlenkedve adnak hangot annak a

véleményüknek, hogy miért nem inkább utakat vagy orvosi rendelőt épít az önkormányzat. Nos, ha így lenne, akkor jogos lenne a méltatlankodás, de egészen más állami forrásokból gazdálkodik gyülekezetünk. Az Önkormányzatot ért támadások éppen ezért alaptalanok, de gyülekezetünk sem a község anyagi forrásait költi templomépítésre. Az építkezés fő pénzügyi támogatója a Dunamelléki Református Egyházkerület, amely 100 millió Ft-os támogatást biztosított. Gyülekezetünk önállóan pályázott háromszor is (2015-ben, 2016-ben és 2017-ben) az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt „Egyházi épített örökség védelme és egyéb beruházások” c. állami pályázaton, mindhárom alkalommal támogatást nyerve, először 14,5 millió Ft-ot (ebből épült meg a pince és az alap), majd 14 millió Ft-ot (ebből a templom alapja és a torony épül), ill. most 6,5 millió Ft-ot nyertünk el, amely összeg a jelenleg épülő gyülekezeti házra fordítódik. A teljes épület (templommal együtt) kb. 235 millió Ft-ba fog kerülni, tehát forrásokra van még szükség ahhoz, hogy maga a templom is teljesen fölépülhessen. Ezért is szükség van a további adományokra, s köszönjük mindazoknak, akik adakoznak az építkezés folytatására!

A Monorierdői Hírmondó legfrissebb számában Polgármester Úr örömmel számolt be az épülő templomról, s mi is örülünk annak, ha a monorierdeiek sajátjukként tekintenek erre a templomra. Ezért is támogatta az Önkormányzat szerény lehetőségeihez mérten mindig is gyülekezetünk szolgálatát, amit ezúton is köszönünk! Régen az emberek nem tekintették sajátjuknak a falujukat addig, amíg egy templomtorony nem magasodott ki belőle, ebből az



igényből azért megmaradt talán még valami. Természetesen nem várhatjuk el, hogy mindenki örömmel fogadja és tudomásul vesszük azt is, hogy vannak, akik vallásilag nem kötődnek sehová, ezért érthető módon nem követik érdeklődéssel és várakozással az építkezés befejezését. Mégis bízunk abban, hogy nemcsak pár száz reformátusnak jelenthet majd lelki otthont ez a ház,

ahová hamarosan szeretettel várunk mindenkit! Azokat is, akik talán most még nem tudnak velünk örülni...

Talán van még, aki emlékszik arra, milyen Ige hangzott el majdnem 6 évvel ezelőtt azon a szabadtéri hálaadó istentiszteleten, amikor még csak birtokba vettük az építési telket: „Mert akik gúnyolódtak a kicsiny kezdet napján, azok is örülni fognak, ha meglátják Zerubbábel kezében a zárókövet.” (Zakariás 4,10)



Hiszem, hogy Isten a közös örömet és hálát munkálja a szívekben! Mert valóban egy kicsiny kezdet volt az, amiből ez a csoda magasodik elénk. S nem a mi munkánk, hanem Isten kegyelmének eredménye mindez, ezért is egyedül Ővé a dicsőség!

Lénárt Tibor

Isten előtt a gyülekezetben

Isten vigasztaló üzenetét hirdetve végső búcsút vettünk:

- Január 23-án a 89 évesen elhunyt Ratku Györgyné sz. Tarr Erzsébettől
- Március 14-én a 40 esztendősen elköltözött Varga Zoltántól
- Május 3-án a 80 esztendőös Széll Mihályné sz. Baráth Katalintól
- Május 11-én a 72 éves Ólmosi Anna Rozáliától

Isten áldását kérték házassági szövetségükre

- Május 6-án Szelepcsényi Zoltán és Lehoczki Klaudia



Isten adjon erőt a fogadalmak megtartásához, és küldjön vigasztalást Lelke által a gyászolók szívébe!

Közelgő alkalmak, programok

- **MENNYBEMENETEL ÜNNEPI ISTENTISZTELET:** május 25-én, csütörtökön este 7-kor
- REFISZ focikupa: május 27. (szombat), Csepel, sporttelep
- **Konfirmandusok bizonyágtétele a gyülekezet előtt:** május 28., vasárnap reggel 8 óra
- **Település és templom történet a középkortól napjainkig.** Csóka Géza előadása a Teleházban május 29-én du. 4-től.
- **Trianoni megemlékezés:** június 3-án, szombaton
- **PÜNKÖSDI ÜNNEPI ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET A KONFIRMANDUSOK FOGADALOMTÉTELÉVEL ÉS MEGÁLDÁSÁVAL:** június 4-én reggel 8-kor.
- **Pünkösdi ünnepi istentisztelet úrvacsora nélkül:** június 5-én reggel 8-kor
- **Testvérgyülekezet fogadása:** június 24., szombaton a falunap idején
- **Gyerekhét:** június 26-30. Jelentkezni június 4-ig lehet honlapunkon. Résztvételi díj: 5.000 Ft/fő
- **Ifitábor Gárdonyban:** július 24-29-ig. Résztvételi díj: 15.000 Ft/fő

Hogyan támogathatom a gyülekezet szolgálatát?

Aki fontosnak érzi, hogy gyülekezetünk önállóan működőképes legyen és elláthassa szolgálatát idősek és fiatalok közt egyaránt, azt arra kérjük szeretettel, hogy támogassa gyülekezetünket **egyházfenntartói járulék** befizetésének vállalásával! Ennek összege 5.000 Ft/fő/év (csak a felnőtt családtagokra értve). Ez irányú szándékot a lelkipásztornál lehet jelezni, aki a befizetőt gyülekezeti nyilvántartásba veszi. Köszönjük szépen az eddigi és az ezután ilyen jellegű adakozásokat is, Isten áldását kérve a jókedvű adakozókra!

RefErdő

A Monorierdői Református Gyülekezet időszaki lapja

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma

Szerkesztő: Lénárt Tibor lelkipásztor

Állandó munkatárs: Gáspár József

Tel.: 06 30 994-2539; E-mail: monorierdo@reformatus.hu

www.monorierdo.reformatus.hu